

Молитовні читання 2020 рік

Подорож додому

Вірність у християнському житті

Зміст

Перша субота

«Для моєї ноги Твоє слово - світильник». ТЕД ВІЛЬСОН

Неділя

Цінності Царства і християнський спосіб життя. ОДРІ АНДЕРСОН

Понеділок

Навчитися жити у святості. АЛЕН КОРАЛІ

Вівторок

Насолоджуйтеся життям із надлишком! ТОРБЕН БЕРГЛЕНД

Середа

Незрівнянний Христос. АНХЕЛЬ МАНУЕЛЬ РОДРІГЕС

Четвер

Зустрічі, які змінюють життя. КЛАУС ПОУП

П'ятниця

«Усе Він прегарним зробив свого часу». ДЖИНА ВОЛЕН

Друга субота

Живучи в останній час. ЕЛЛЕН УАЙТ

Читання для дітей

Вірність у житті християнина. ЛІНДА МЕЙ ЛІН КОХ

ВІРНІСТЬ У ХРИСТІЯНСЬКОМУ ЖИТТІ

ТЕД ВІЛЬСОН

Перед вознесінням Ісус Христос дав Своїм послідовникам важливе доручення - здобути весь світ для Нього (Матв. 28:18-20).

Як може християнський спосіб життя вплинути на здобуття людей для Христа? Значною мірою. Адже про те, ким ми є, свідчить наше життя. Які наші цінності й пріоритети? Як ми використовуємо свій час та інші ресурси? Який спосіб життя ведемо?

«Що означає бути християнином? Це означає бути схожим на Христа», - писала Еллен Уайт! Він - наш Вірець, і тільки завдяки Його благодаті та силі ми можемо залишатися вірними Його покликанню. Тому нам слід цілком покластися на Господа та Його Слово.

Протягом цього тижня ми розглянемо декілька важливих питань. Почнемо з Біблії - основи християнського способу життя. Ми дізнаємося, як цінності Небесного Царства впливають на життя християнина та як християнські принципи керують нашим життям. Здоров'я – дуже важливий аспект християнського способу життя. Маючи перед собою приклад Христа, ми завжди можемо черпати в ньому підбадьорення та натхнення. Також ми розглянемо питання християнського способу життя, засобів масової інформації, сексуальних стосунків і життя у святості. Завершимо цей особливий тиждень темою «Живучи в останній час: християнський спосіб життя і події останнього часу», підготовленої за працями Еллен Уайт.

Сподіваюся, ви приєднаєтеся до мене у вивченні зв'язку між християнським способом життя і здобуттям світу для Христа. Покірно молимося про обіцяний Пізній дощ Святого Духа й про силу, яку тільки Він може дати, щоб допомогти нам жити для Господа.

ТЕД ВІЛЬСОН, президент Генеральної Конференції Церкви АСД

Перша субота «Для моєї ноги Твоє Слово - Світильник». Тед Вільсон.

Президент Всесвітньої Церкви АСД.

Біблія як основа християнського способу життя

Це був переломний період мого життя. Після закінчення академії в Такомі, штат Меріленд, США, я вирішив продовжити навчання в коледжі La Sierra (зараз університет) у Каліфорнії, розташованому за 1400 кілометрів від мого дому. Коли я став на цей новий, значущий для мене шлях, батько надіслав мені листа із цитатою, написаною від руки: «Щоранку посвячуйте своє життя Богові. Нехай це буде найпершою вашою справою. Моліться так: «Візьми мене, Господи! Я повністю належу Тобі. Я складаю всі свої плани до Твоїх ніг. Використай мене сьогодні у Твоєму служінні. Будь зі мною, щоб усі справи я звершував разом з Тобою». Це необхідно робити щодня. Отже, щоденно вранці посвячуйте себе Богові, Довіряйте Йому всі свої плани, будьте готові виконати їх або відмовитися від них, керуючись Його Провидінням. У такий спосіб ви щоденно віддаватимете своє життя в руки Божі, і воно ставатиме дедалі подібнішим до життя Христа!» (Е.Уайт Дорога до Христа. С.70)

Я був вельми вдячний батькові не тільки за його час і турботу, виявлену цим листом, але понад усе за сильні й натхненні слова Божої вісниць. Відтоді я із задоволенням читаю праці Еллен Уайт.

Протягом багатьох років я зберігав цю написану від руки цитату в моїй Біблії, доки дорога серцю Книга не загубилася. Я навіть попросив батька написати цю саму цитату ще раз кілька років тому, і вона досі зберігається в моїй новій Біблії. Ця цитата безцінна, вона завжди нагадує мені про батьківські хвилювання й турботу. Ніколи не думайте, що духовний внесок і час, який ви присвятили своїм дітям, не мають значення. Завдяки впливу та силі Святого Духа ви пожнете духовні плоди.

СИЛА БОЖОГО СЛОВА

Присвячуючи себе Богові й віддаючи свої плани до Його рук, дуже важливо щодня приділяти час тому, щоб почути, що промовляє Господь через Своє Слово. «Для моєї ноги Твоє Слово - світильник, то світло для стежки моєї» (Псал. 119:105).

У сучасному світі багато гуманістичних ідей борються за нашу увагу, але в кінцевому підсумку вони накликають на нас смерть. А достеменність Божого Слова доведена. Воно освітлює нам шлях і слугує надійним Божественним керівництвом. Біблія закладає фундамент, на якому ми можемо будувати й підтримувати взаємини з Ісусом Христом і дізнаватися, що означає жити тим життям, яке Він приготував для нас. Це живе Слово Христа - вічна істина, яка перевершує всі людські ідеології та вказує нам на Небеса.

На спокусу диявола Ісус рішуче заявив: «Не самим хлібом житиме людина, але кожним словом, що виходить з Божих уст» (Матв. 4:4). Це доводить нам, що кожна частина Писання важлива. І хоч ми

не стверджуємо, що під час написання Біблії Бог надиктував кожне слово, проте ми приймаємо його як Слово, цілком натхнене Святим Духом. Петро також наголошує на цьому: «Ї ми маємо ще непорушне пророче слово. Ви добре робите, зважаючи на нього як на світильник, що світить у темному місці... насамперед знаючи те, що жодне пророцтво в Писанні не постає з власного тлумачення. Бо пророцтво ніколи не було з волі людини, але від Бога звіщали мужі, натхнені Святим Духом» (2 Петра 1:19-21).

ФУНДАМЕНТАЛЬНА ІСТИНА

Молячись за Своїх учнів (і за нас), Христос засвідчив про силу Слова, говорячи: «Освяти їх істиною Своєю! Твоє Слово - то істина» (Івана 17:17).

У світі, де істину вважають відносною й засновують її лише на особистому досвіді, Христос рішуче проголошує, що Його Слово - Біблія - незламна, незмінна істина. Завдяки впливу Святого Духа Його істина торкається наших сердець, змінюючи й освячуючи нас.

Саме тому вивчення Біблії лежить в основі християнського способу життя. Вона навчає нас, що означає бути послідовниками Христа (Матв. 5). Біблія показує нам благочестиву модель поведінки й пояснює, що «дорога зрадливих - погуба для них» (Прип. 13:15). Вона зберігає в собі вічну мудрість, яка може «зробити мудрим для спасіння» (2 Тим. 3:15), і водночас вона настільки проста, що зрозуміти її може навіть дитина. Завдяки історії та пророцтвам ми бачимо, як Бог вів Свій народ у минулому, і можемо бути впевнені: що має статися, те обов'язково здійсниться (див. І. Нав: 21:45; 2 Кор. 1:20). Крім того, зі сторінок Святого Письма ми дізнаємося про наше походження та призначення (див. Бут. 1:1; Об'явл. 21:1, 7; Об'явл. 22:17).

Саме Біблія та молитва допомагають нам пізнавати Бога. «Якщо ви бажаєте познайомитися зі Спасителем, досліджуйте Святе Письмо», - пише Еллен Уайт у книзі «Дорога до Христа». «Нехай Божі Слова наповнять ваше серце. Це - жива вода, котра втамовує спрагу. Це - живий хліб із Небес». (Е.Уайт, Дорога до Христа с.88)

Вісниця Божа пояснює: «Біблія написана не лише для вчених, навпаки, вона призначена для простих людей. Великі істини, необхідні для спасіння, ясні як день. І ніхто не припуститься помилок і не заблукає, якщо тільки не ставитиме власну думку вище за ясно відкриту Божу волю... Щоб знати, чого навчає Святе Письмо, ми повинні самі досліджувати Слово, Боже, а не покладатися на свідчення інших». (Е.Уайт, Дорога до Христа с.89)

БІБЛІЯ ТЛУМАЧИТЬ САМУ СЕБЕ

Цей метод спирається на біблійно-історичний (або біблійно-граматичний) підхід до вивчення Слова Божого, як зазначено в документі «Методи вивчення Біблії», якого дотримується Всесвітня церква." (Документ «Методи вивчення Біблії») Цей метод вивчення Біблії дає їй змогу тлумачити саму себе на противагу критичному методу, який пропонує робити це з погляду людини або культури.

Цей метод детально представлений у книзі «Велика боротьба»: «Мову Біблії потрібно тлумачити згідно з тим значенням, яке в ній закладене, за винятком тих випадків, коли це стосується символів і прообразів... Якби люди сприймали Біблію так, як вона написана, якби не було лжевчителів, котрі вводять в оману і затуманюють їхній розум, то могла би бути здійснена робота, яка принесла би багато радості ангелам і привела б до Христової отари тисячі й тисячі душ, які нині блукають в темряві омани». (Е.Уайт. «Велика боротьба» с. 598)

Протягом століть вірні Богові чоловіки й жінки йшли на ризик, приймаючи все, що написано в Біблії. Деякі з них навіть віддавали свої життя за відданість Святому Письму. Сьогодні ця Книга доступна

всім. Щороку у світі друкують понад 100 млн примірників Біблій, а загальна кількість завантажень додатка для читання Біблії You Version перевищує 100 млн. І це не враховуючи багатьох інших доступних онлайн-ресурсів.

ВІРНЕ БОЖЕ СЛОВО

Звісно, чимало людей погоджується, що потрібно мати Біблію, проте як багато з них усвідомлює, що її потрібно читати, міркувати над прочитаним і дотримуватися її принципів?

Євреї з Верії точно належать до іншого типу людей: «Ці були шляхетніші від тих, що в Солуні. Вони прийняли слово з усією ревністю, щодня досліджуючи Писання, чи так воно є» (Дії 17:11).

І ми повинні чинити так само. Щоденне читання Біблії з молитвою - основа духовного досвіду. Якщо в нас немає зв'язку з Небом, ми не можемо духовно зростати (див. 2 Петра 3:18). Яка велика перевага - звертатися до Бога щодня, знаючи, що Він прагне спілкування з нами.

Щоранку, прокидаючись, я намагаюся відразу ж схилити коліна. Я віддаю своє життя в Божі руки, прошу мудрості та присутності Святого Духа. Господь - незмінний Бог, Він завжди благословляє. Я намагаюся читати Боже Слово регулярно, у цьому мені допомагає план читання Біблії⁶, а також я вивчаю й інші місця Святого Письма паралельно з працями Еллен Уайт. Допомогти в дослідженні Писання може також Посібник з вивчення Біблії в Суботній школи для дорослих або інші джерела, які зміцнюють ваші стосунки з Господом.

Я завжди молюся перед читанням Божого Слова й прошу керівництва Святого Духа, адже повноцінне дослідження Біблії неможливе без молитви. Я вдячний Богові за написане Слово, яке є уособленням живого Слова - Ісуса Христа.

Як адвентисти сьомого дня, не дозволяйте нікому переконати вас у неважливості щоденного вивчення натхненного Божого Слова. Пийте щодня із джерела істини, Біблії, і приймайте вістку Божої пророчиці. Ваше духовне життя буде збагачене понад міру. Якщо ми проводитимемо час із Богом, Він перетворюватиме нас, як Еноха, який ходив із Ним щодня.

«У своєму житті Енох постійно спілкувався з Господом. Що важчою та невідкладнішою була його праця, то щирішими й наполегливішими були його молитви... Залишаючись деякий час серед людей, він наставляв їх, допомагаючи їм словом і прикладом, і знову віддалявся, щоб на самоті відчути й утамувати спрагу Божественного пізнання, наділити яким може тільки Він один. Перебуваючи в такому спілкуванні з Богом, Енох дедалі більше відображав Божественний образ...

Ми теж маємо ходити з Богом. І тоді наші обличчя світлитимуться сяйвом Його присутності... Ми говоритимемо про Його силу, вигукуючи: «Слава Богові! Господь добрий, і добре слово Господне!» Наприкінці часу на небо будуть переселені ті, хто спілкувався з Богом на землі».⁷

Яка чудова перевага - спілкуватися з Богом щодня через ті джерела, які Він Сам нам подарував! Як радісно знати, що незабаром настане той день, коли Він забере нас додому!

Запитання для роздумів:

1. Як зробити особисте вивчення Біблії більш захопливим? Придумайте п'ять незвичайних способів дослідження Божого Слова.
2. Як біти зі складними уривками Писання? Який підхід Ісуса?

3. Як ми можемо показати наступному поколінню адвентистів, що досліджувати Біблію важливо?

1 Еллен Уайт. Дорога до Христа. С. 70.

2 Там само. С. 88.

3 Там само. С. 89.

4 Документ «Методи вивчення Біблії». Режим доступу: www.adventist.org/articles/methods-of-bible-study/

5 Еллен Уайт. Велика боротьба. С. 598.

6 План читання Біблії доступний за посиланням: www.believehisprophets.org

7 Еллен Уайт. Сини і дочки Божі. С. 20.

Неділя. Цінності Царства і християнський спосіб життя. Одрі Андерсон.

Адвентистів сьомого дня можна зустріти в більшості країн світу. Об'явлення 14:6–12 говорить нам чому. Цей апокаліптичний уривок описує дві ключових цінності, які визначають християнську віру: це віра в Ісуса як єдиного Спасителя людства та дотримання Божих Заповідей. Ці вічні цінності наповнюють життя людини миром, радістю та щастям.

ЗАКЛИК ДО ВІРНОСТІ

Довіра до Ісуса як Господа визначає достовірність нашого свідчення. Відсутність вірності відображає нашу духовну порожнечу.

Еллен Уайт зазначає: «Якщо, прийнявши істину, ми власним характером не відкриваємо іншим її освячувальний вплив, то відкидаємо цим Ісуса Христа, Котрий узяв на Себе гріхи світу. Сила Ісуса Христа виявляється в нас, коли ми стаємо кращими, чистими й добрими, співчутливими й лагідними, ніжними й люблячими, засвідчуючи цим іншим людям любов Ісуса, яка спонукала Його прийти в наш світ, щоб виявити мешканцям нашої планети Божу благодать».¹

ЛЮБЛЯЧИЙ ВЗІРЕЦЬ

Ми не можемо по-справжньому ділитися любов'ю Ісуса з іншими доти, доки не відчуємо її самі. Ми не можемо ділитися тим, чого в нас немає. У світі безліч людей, які шукають любові й прийняття, спраглих миру та щастя. Вони відразу побачать, що ми вдаємо. Однак щирість завойовує безліч сердець.

Том зростав у християнській родині. Він прийняв хрещення в 15 років разом зі своїми друзями. Це було рішення, якого всі від нього очікували. Однак він не був справді наверненим. Том одружився з дівчиною-християнкою, але це не завадило йому долучитися до тих, хто йде широким шляхом, що веде до руйнування. Через багато років його дружина запросила пастора на зустріч Малої групи з вивчення Біблії. Томові було нецікаво, але він зовсім не протестував проти цього, адже вони з пастором були друзями.

Ніким не помічений, Том слухав з іншої кімнати, як адвентисти вивчали Біблію. За декілька тижнів він приєднався до групи, вибравши непомітне місце біля дверей. Він був свідком змін у житті його

дружини й інших членів групи. Томові подобалося те, що вони могли чесно зізнатися у своїх помилках і змінити своє життя. Одного разу вночі він почав плакати. Це були не звичайні сльози, а сльози радості й смутку. Том говорив: «Я ніколи не розумів адвентистської вістки. Проте, відвідуючи ці зустрічі з вивчення Біблії, я побачив Ісуса в новому світлі. Бог дав мені другий шанс і нові очі. Тепер я все бачу по-іншому».

Том охрестився вдруге, тому що знайшов справжню любов, яку неможливо не прийняти.

ЦІЛЮЩИЙ ПОСЛУХ

Послух - істина, яку понівечили й неправильно розуміють сьогодні. Дотримання Божих Заповідей зрештою сприяє зціленню людства й завжди приносить користь людям, які їх виконують. Це справжній прояв нашої любові до Ісуса. Іван писав: «Бо це любов до Бога - дотримуватися Його заповідей! А Його заповіді не тяжкі» (1 Івана 5:3).

18-річна дівчина вступила до університету. Першого ж тижня з'ясувалося, що одна з лекцій припадає на вечір п'ятниці, після заходу сонця. Дівчина підійшла до викладача й пояснила, що вона є адвентисткою сьомого дня, дотримується суботи й не зможе відвідувати лекції в п'ятницю ввечері. Викладач поспівчував їй, але відмовився змінити розклад. Однак ця складна ситуація не злякала дівчину, вона віддала свою проблему в Божі руки.

Через тиждень викладач повідомив групу, що він переніс лекцію на ранок п'ятниці. Виявилось, що він зв'язався з офісом Церкви й запитав: «Чи правда, що адвентисти сьомого дня дотримуються суботнього дня від заходу п'ятниці до заходу суботи?» Дізнавшись, що це правда, він змінив час лекції.

Усе обернулося подвійним благословенням. Ця ситуація зміцнила віру дівчини, вплинула на викладача, змусивши його поважати її, а також допомогла йому дізнатися про адвентистське вчення та християнський спосіб життя.

СТВОРЕННЯ МОЖЛИВОСТЕЙ ДЛЯ БЛАГОСЛОВЕННЯ

Істини Божого Царства не спроможні приносити благословення тим, хто їх знає, і впливати на тих, хто їх не знає, якщо тільки вони не будуть з радістю втілені в життя членів Церкви. Коли ми робимо те, що істинне, що чесне, що справедливе, і відстоюємо біблійні цінності Божого Царства, ми створюємо можливості для Бога не тільки діяти для нашої користі, а й впливати на життя інших.

Ось що говорить псалмист: «Господи, хто може перебувати в наметі Твоїм? Хто мешкати може на святій Твоїй горі?» (Псал. 15:1). Відповідь зрозуміла: «Той, хто в невинності ходить, і праведність чинить, і правду говорить у серці своїм, хто не обмовляє своїм язиком, і злого не чинить для друга свого, і свого ближнього не зневажає! Обридливий погорджений в очах його, і він богобійних шанує, присягає, для себе хоча б і на зло, - і дотримує» (в. 2-4).

Наш світ сповнений сум'яття. Щоб відкрито виявляти свою віру в суспільстві, ми повинні підготувати й зростити її особисто. Бог закликав Єремію «помандрувати по вулицях Єрусалиму» в пошуках людини, «що чинить за правом, що правди шукає» (Єрем. 5:1). Сьогодні Господь, як і раніше, шукає таких людей: тих, хто щиро приймає те, що відкрите в Божому Слові, хто живе за правдою, вірить в Ісуса й дотримується Його Заповідей.

Кожен з нас може відгукнутися на Його заклик і сказати: «Дорогий Господи, я буду твоїм вірним послідовником. Допоможи мені бути таким, яким повинен бути справжній християнин». Наша

відповідь на Його заклик створює можливості для злиття Божого благословення на нас і тих, з ким ми спілкуємося. Для нас, адвентистів сьомого дня, це велика радість.

Запитання для роздумів:

1. Як нам жити так, щоб відображати нашу віру?
2. Що нам потрібно змінити в нашому житті, щоб наше свідчення було переконливим для інших?
3. Тільки робота Святого Духа може по-справжньому змінити наше життя. Як нам знайти в собі мужність, щоб дати Йому можливість це зробити? Що може завадити нам відгукнутися на Його заклик?

¹ Еллен Уайт. Щоб мені пізнати Його. С. 306.

Одрі Андерсон, секретар Транс-Європейського дивізіону Генеральної Конференції Церкви АСД.

Понеділок. Навчитися жити у святості. Ален Коралі.

Християнський спосіб життя і плід Святого Духа.

Чи може існувати «Асоціація адвентистських грабіжників банків»? Яке безглузде запитання, скажете ви, адже є такі сфери життя, які неможливо пов'язати з адвентизмом. Тоді як ми можемо жити нашою вірою?

Це запитання потребує біблійної відповіді, адже помилкових тверджень є безліч. Розглянемо два з них.

НЕПРАВИЛЬНЕ РОЗУМІННЯ: ДВІ ВЕЛИЧЕЗНІ ПОМИЛКИ

Для деяких людей християнський спосіб життя насправді неважливий, тому що вони відмовляються бачити зв'язок між вірою і способом життя, вченням і поведінкою. Однак існують і ті, хто зосереджується лише на правилах і законах, витісняючи Христа із центру свого релігійного досвіду.

Апостол Павло зіткнувся з аналогічною ситуацією в Галатії. Деякі християни вірили, що свобода у Христі звільняє від норм моралі в суспільному житті (Гал. 5:13-6:10). Були й інші, які вважали, що можуть заслужити прихильність Бога, виконуючи застарілі старозавітні правила, зокрема обрізання (Гал. 1:1-5:12).

Павло спростував обидві позиції. Тим, хто вважав, що їхні вчинки неважливі, апостол нагадав, що Господь судитиме Свій народ згідно з його ділами (Гал. 6:7, 8). А тим, хто вірив, що ділами вони заробляють Боже благовоління, Павло говорив, що «людина не може оправдатися ділами Закону, але тільки вірою в Ісуса Христа» (Гал. 2:16). Апостол вважав: якщо християнський спосіб життя не ґрунтується на Євангелії, то в кращому разі він підтримується дешевою благодаттю, а в гіршому - переростає в перфекціонізм.

За словами Павла, запорукою успішного християнського життя є цілковита відданість Христу завдяки постійній присутності та силі Святого Духа. У Посланні до галатів 5:22, 23 апостол використовує вислів «плід Духа» на позначення чеснот або рис характеру, породжених і зрощених Святим Духом. Павло перераховує дев'ять чеснот, складових «плоду Духа». Серед них — «любов, радість, мир, довготерпіння, ласкавість, доброта, віра, лагідність, стриманість». Усі вони відображають характер Христа, який ми, як Його послідовники, покликані сформувати.

Саме словосполучення показує нам, що плід Духа не створений людиною, а даний Богом. Як на яблуні не можуть вирости банани, а свині не можуть літати, так і грішні люди не можуть самі виявляти Божественні якості. Тільки Господь може сформувати й виявити Свій характер у нас.

Постає запитання: чи дотримуємося ми біблійного бачення християнського способу життя? Істина в тому, що ми не можемо звеличувати Христа в наших сім'ях, у наших церквах і громадах, якщо такі чесноти, як «любов, радість, мир, довготерпіння, лагідність, доброта, віра, лагідність, стриманість», не стануть невід'ємною частиною нашого християнського характеру та способу життя.

ПРАВИЛЬНЕ РОЗУМІННЯ: ТРИ НАЙВАЖЛИВІШІ ІСТИНИ

Тепер виникає запитання: як плід Духа може вкоренитися в наших серцях і проявитися в нашому повсякденному житті? У Посланні до Галатів 5:24, 25 Павло вказує нам на три взаємопов'язані способи дотримання християнського способу життя.

По-перше, ми показуємо світу істинний християнський спосіб життя як учні Господа, коли постійно нагадуємо собі, що ми «Христові Ісусові» (в. 24, переклад І. Огієнка). Щоб приносити плоди, ми повинні щодня перебувати в Христі (Івана 15:5). Насправді бути християнином це не тільки просто вірити в певні доктрини та дотримуватися певних правил; це цілковите перетворення серця, яке веде до покори Богові через віру.

Зверніть увагу, що в Павла любов очолює список усіх чеснот, тому що він розглядає її як вирішальний доказ справжнього християнського способу життя. Трохи вище він закликає: «Любов'ю служіть один одному» (Гал. 5:13). Річ у тім, що наше повсякденне життя є переконливим проголошенням вістки Євангелія. Еллен Уайт писала: «Спокійне послідовне життя чистого, правдивого християнина — це красномовне свідчення, значно могутніше за красномовні слова. Те, якою є людина, справляє більший вплив, аніж те, що вона говорить... Найвагоміший аргумент на користь Євангелія - люблячий та оточений любов'ю християнин».¹ У центрі істинного християнського способу життя завжди перебуває Христос.

По-друге, ми демонструємо істинний християнський спосіб життя як учні Ісуса тоді, коли розпинаємо своє «тіло з його пристрастями та пожадливостями» (Гал. 5:24). Як християни, ми не можемо потурати вчинкам тіла (в. 19–21) і заявляти, що належимо Небу. Нам потрібно умертвити своє «я». Дітріх Бонхеффер писав: «Закликаючи людину, Христос закликає її померти».

Як християни, ми беремо на себе відповідальність виполювати всі бур'яни, які загрожують заглушити наше духовне життя, щоб плід Духа міг процвітати всередині нас.

З практичного погляду, це означає, що ми повинні викоринити будь-яку звичку або ваду, котрі підтримують старе життя егоїзму й потурання своїм бажанням. Істинний християнський спосіб життя виявляється в самовідданості.

По-третє, ми виявляємо справжній християнський спосіб життя як учні Христа тоді, коли «живемо духом, то духом і ходімо» (Гал. 5:25). Жити духом - значить перебувати під впливом Святого Духа в усіх сферах життя: від найпотаємніших думок та емоцій до повсякденних взаємин з людьми. Це

передбачає наповнення Словом Божим, молитву, поклоніння, спілкування та служіння. Важливо пам'ятати, що будь-який християнський спосіб життя, не керований Святим Духом, призведе до невдачі. Оскільки ми ходимо за Духом, то повинні прийняти свідоме рішення не підживлювати старе «я», а зрошувати плоди Духа.

Завдяки Божественній силі, яка підтримує наші старання, ми чинитимемо правильно. Наші життєві цінності відрізнятимуться від світських цінностей суспільства. Коли Дух викриває нас у неправильному виборі (у тому, що ми говоримо, дивимося тощо), ми покірно шукатимемо прощення. Водночас, коли нам здаватиметься, що ми досягаємо успіху, ми утримуватимемося від осудження інших християн, які, можливо, провадять боротьбу на шляху з Богом. Справжнє християнське життя наповнене Святим Духом.

ПІДБИТТЯ ПІДСУМКІВ: ОДИН ПРИНЦИП

Плід Духа, який щодня втілюється в життя, підносить Христа в наших думках, по-чуттях і вчинках. Тільки живі стосунки з Христом допоможуть сформуванню нового способу життя, який прославляє Бога та повертає людей до Нього. Отже, істинний християнський спосіб життя ведуть учні Ісуса, які приносять плід, відображаючи Христа у своєму характері й поведінці. Нехай це здійсниться в нашому житті!

Запитання для роздумів:

1. Чому важливо виявляти плоди Духа?
2. Чи можете ви назвати конкретні моменти у вашому способі життя, до зміни яких вас закликає Святий Дух?
3. Яким біло б ваше життя, якби ви дозволили Святому Духу повністю його контролювати?

¹Еллен Уайт. Служіння зцілення. С. 469, 470.

Ален Коралі, секретар Східно-Центрального Африканського дивізіону Церкви АСД

Вівторок. Насолоджуйтесь життям з надлишком! Торбен Бергленд

Божі принципи здоров'я.

Ми були створені для кращого світу. Ми були створені для кращого життя. Коли Господь створив цей світ і поселив у ньому людину, то «побачив Бог усе, що вчинив. І ото, — вельми добре воно!» (Бут. 1:31). Творець задумав світ і життя в ньому прекрасними у своїй досконалості. Ми були створені для життя, щоб у кожній дії, думці та почуттях відображати, проголошувати, радіти й насолоджуватися добротою Бога. Це був і є Божий задум та бажання для нашого життя в цьому світі.

Проте щось пішло не так.

ГРІХОПАДІННЯ

В Едемському саду Адам і Єва вирішили ухилитися від Божого задуму щодо їхнього життя. Їхні дії стали причиною того, що в їхнє життя, а також життя всього іншого творіння увійшли біль і страждання. Якби вони були слухняними й вірними, то всіх негативних наслідків можна було б уникнути. Однак перші люди більше довіряли собі, ніж Богові, і послухали диявола. Відтоді історія людства — це історія невірності Божому задуму щодо життя, історія болю, страждання та смерті.

ЗВІЛЬНЕННЯ

Однак Бог не залишив нас. Господь постійно намагається достукатися до кожної людини. Він і надалі бажає добра цьому світу загалом і кожному зокрема. Проте завдання диявола — зазіхати на все те, що належить Богові: усе, що Він створив, усе, що вельми добре, усе, що є життя. Ми живемо посеред Великої боротьби між Христом і сатаною, між добром і злом, між життям і смертю. Христос прагне спасти, а диявол — знищити. Ми всі стали жертвами нападів сатани. Ми всі блудили й розпорозились кожен на власну дорогу (див. Ісаї 53:6). Проте куди б не пішов диявол, щоб нас знищити, Бог уже перебуває там, щоб знайти та спасти (див. Луки 19:10). Господь не залишив нас і наш світ.

«Я ж прийшов, щоб ви мали життя і щоб надміру мали» (Івана 10:10), — сказав Ісус. Його місія полягає в тому, щоб протистояти й перемогти зло диявола, який «приходить тільки для того, щоб украсти, вбити і погубити» (Івана 10:10). Місія Христа у світі — це дати життя надміру. Місія диявола — заподіяти смерть. Зло не дає ніякого життя. Зло — це тільки смерть. Життя можна знайти лише в Христі. Життя є тільки в тому, що добро. Життя — і життя з надлишком — лише у вірності Божому задуму щодо світу та нашого існування в ньому.

Від початку диявол був «неправдомовець і батько неправди» (Івана 8:44). Його головна хитрість полягала в тому, щоб переконати чоловіків і жінок, що він, на відміну від Бога, пропонує щось краще, бажаніше, цікавіше, приємніше. Він чинить погано, грішить, але це зло здається приємним. Диявол намагається переконати нас, що він робить нас вільними й дозволяє нам усе, тоді як Бог обмежує й забороняє.

Проте це омана. Справжнє життя можна знайти тільки в тому, що Бог створив, благословив і дав нам. Тільки те, що дає Господь, задовольняє наші реальні потреби й найглибші бажання.

«Господь дає милість та славу, добра не відмовляє усім, хто в невинності ходить» (Псал. 84:12). Бог — єдиний, Хто дає життя, підтримує нас і зцілює. Тільки Той, Хто створив життя, може визначати, що для нас добре. Біблія — це Боже одкровення людству про те, що є добре. Принципи життя, яких навчає нас Святий Дух, коли ми з молитвою читаємо й розмірковуємо над Писанням, — це Божий припис для нас із вами, щоб прожити краще життя в цьому світі. Від історії створення до обітниць про «нове небо і нову землю» (Об'явл. 21:1), від Буття до Об'явлення, «було тобі виявлено, о людино, що добре, і чого пожадає від тебе Господь» (Мих. 6:8). Він не позбавляє нас благ.

Поки ми живемо в період бурхливого конфлікту між добром і злом, згадуючи Едем і прагнучи до небес, нам необхідно отримувати щоденне зцілення та відновлення. Бог розповів нам, як жити, і Еллен Уайт записала принципи цього способу життя у своїй книзі «Служіння зцілення». Вона пише: «Чисте повітря, сонячне світло, поміркованість, відпочинок, фізичні вправи, належне харчування, вживання води, довіра Божественній силі — це справжні лікувальні засоби».¹

Однак ці принципи здорового способу життя перебувають під загрозою. Еллен Уайт пояснює, що «кожна звичка, яка руйнує фізичні, розумові або духовні сили, є гріхом, і здоров'я можна зберегти

за допомогою послуху законам, встановленим Богом для добра всього людства».² Вона закликає: «Нехай усі зрозуміють: шлях Божих Заповідей — шлях життя. Бог встановив закони природи, проте Його закони — не деспотичні вимоги. Кожна заборона „не чинитимеш“, яка стосується фізичного чи морального закону, містить у собі обітницю. Якщо ми слухняні їй, благословення супроводжуватиме нас на кожному кроці. Бог ніколи не змушує нас чинити правильно, натомість намагається спасти нас від зла та провадити до добра».³

Коли ізраїльський народ стояв перед входом до Обітованого краю, Мойсей закликав: «Дивися: я сьогодні дав перед тобою життя та добро, і смерть та зло. Бо я сьогодні наказую тобі любити Господа, Бога свого, ходити Його дорогами, та додержувати заповіді Його, і постанови Його, і закона Його, щоб ти жив, і розмножився... І ти вибери життя, щоб жив ти та насіння твоє, щоб любити Господа, Бога свого, щоб слухатися голосу Його та щоб линути до Нього, бо ж Він життя твоє...» (П. Зак. 30:15–20).

Сьогодні ми стоїмо перед входом до іншого Обітованого краю. Ми живемо в останні дні перед настанням «нового неба і нової землі» (Об'явл. 21:1). Наше завдання та заклик до кожного сьогодні й щодня — любити Бога, чути Його голос, підкорятися Йому й триматися за Нього. Тоді ми дізнаємося, що для нас добро, і зможемо вибрати життя.

Запитання для роздумів:

1. У яких сферах житті ви найбільше відчуваєте атаки сатани?
2. Що Бог закликає вас змінити у своєму способі життя, щоб ви могли ще більше насолоджуватися життям о гадлишком?
3. Як ви можете знайти силу в Богові та підтримку в інших людях, коли ви змінюєте своє життя?

¹ Еллен Уайт. Служіння зцілення. С. 127.

² Там само. С. 113.

³ Там само. С. 114.

Торбен Берглэнд, доктор медичних наук, заступник керівника Відділу здоров'я Генеральної Конференції Церкви АСД

Середа. Незрівнянний Христос. Анхель Мануель Родрігес

Зразок християнського способу життя.

Поважного віку апостол Іван писав: «Що ми побачили й почули, сповіщаємо й вам, щоб і ви мали спільність з нами. А наша спільність — з Отцем і з Його Сином — Ісусом Христом» (1 Івана 1:3). Потім він додав: «Хто каже, що в Ньому перебуває, той має жити так само, як жив Він» (1 Івана 2:6). Апостол змальовує християн як тих, хто перебуває в Христі. Християнське життя полягає в тому, аби щодня ходити з Господом.

Щоб перебувати в Ісусі, християни покликані жити так, як жив Христос. Іван описав процес перебування у Христі як спілкування з Отцем, Сином, Святим Духом і з одновірцями. Християнське життя засноване на жертвній смерті Ісуса. Наше християнство проявляється в тому, як ми живемо для Бога й для інших.

Життя Ісуса характеризувалося перетворювальною силою. Ми досягаємо цього, слухаючи те, що Він сказав («що ми чули»), і роблячи те, що Він робив («що ми бачили»). Інакше кажучи, наслідуючи і Його слова, і Його діла. Христос — досконалий Взірєць того, як повинні жити християни — чинити так, як Він чинив.

ІСУС ПРАГНУВ ПЕРЕТВОРИТИ ЛЮДЕЙ

Христос прийшов, щоб кардинально змінити життя тих, хто чув і бачив Його. Він закликав людей стати Його учнями. Учнівство полягає не просто в запам'ятовуванні Його проповідей, а в тому, щоб завдяки силі Його слова ми народилися згори для нового життя (див. Івана 3:1–8). Ісус, всеосяжне джерело Божої сили, перетворював учнів, викорінюючи зло з їхніх сердець. Він закликав людей іти за Ним.

Для наукової роботи одному вченому потрібно було здійснити подорож джунглями. Оскільки в густих хащах не було ні доріг, ні стежок, він узяв із собою місцевого гіда. Подолавши частину шляху, чоловік сказав гідові: «Я не бачу жодних слідів. Звідки ти знаєш, що ми рухаємося в правильному напрямку?»

«Я є шлях, — відповів гід. — Просто йди за мною». Слава Богові, ми йдемо за Тим, Хто знає шлях! Ісус поглянув на збите з пантелику, заблудле людство й сказав: «Я є дорога, і правда, і життя!» (Івана 14:6). «Йди за Мною». Прямуючи за Ним, ми повинні «жити так само, як жив Він» (1 Івана 2:6).

СЛОВА ІСУСА

Ісус показав, що означає бути християнином. Його Слово люди чули на міських вулицях, у храмових дворах, на березі моря, під час Його подорожей, воно свідчило про цінності та принципи Божого Царства. Завдяки цьому Слову на грішній планеті люди знову почули голос Бога, який наставляв їх і надав нового значення тому, що народ Ізраїлю чув у Старому Завіті.

Нагірна проповідь — це опис способу життя тих, хто йде за Ісусом і хоче засвідчити світу, що означає бути християнином.

У Своїй проповіді Ісус засудив убивство, зокрема й скоєне гнівним словом (Матв. 5:21, 22). Він підтвердив важливість перебування в мирі з іншими (в. 23, 24). Христос наголосив, що перелюб — це не тільки сама дія, він починається в розумі, де зароджуються хтиві думки. Сучасники Ісуса не могли на віть уявити, якою проблемою спокуса хтивості стане в епоху Інтернету (в. 27–30). Христос підтвердив святість шлюбних взаємин і нагадав Своїм слухачам, що розлучення має свої складнощі (в. 31, 32).

Ісус також говорив про справедливість і про те, що великодушність вища за відплату (в. 38–40) і що любов — особливо до своїх ворогів - є однією з ознак справжньої духовності та найбільш ясного відображення характеру Бога.

Спаситель навчав, що важливо дбати про нужденних, а не плекати в собі егоїзм (див. Матв. 6:1–4). Ісус нагадав Своїм учням, що справжній скарб зберігається на небі (в. 19–24) і що якість нашого духовного життя не залежить від матеріальних благ. Якщо ми шукатимемо Господа та Його Царства, наші найважливіші духовні, емоційні та матеріальні запити будуть задоволені (див. Матв. 6:25–34).

У моменти депресії та занепокоєння ми повинні упевнитися в Божій любові до нас і вірити, що Він може задовольнити найнагальніші потреби. Ми часто відчуваємо спокусу судити інших через їхню недосконалість, тому Ісус благає нас зупинитися й визнати, що наше головне завдання — позбутися власних вад (див. Матв. 7:1–5).

Учення Ісуса покликане наповнити наше життя сенсом, радістю й ефективним служінням іншим. Любов лежить в основі всіх цінностей Божого Царства. Любов до Бога — не просто ще одна вказівка; це клей, який скріплює наше духовне життя; це основа нашого дотримання Закону (див. 1 Кор. 13). Любов до ближнього виявляється не тільки в любові до тих, хто нам подобається, а навіть до наших ворогів.

На жаль, нам часто важко любити інших, і навіть у Церкві ми іноді можемо спостерігати конфлікти або напружені стосунки, які завдають шкоди єдності та христоцентричності Церкви. Апостол Іван, напевно, знав про це, тому що писав: «Бо це та звістка, яку ви чули від початку: щоб ми любили одне одного» (1 Івана 3:11).

ДІЛА ІСУСА

Згідно з Біблією, наш характер проявляється в наших діях. Особистість Ісуса була прихована і недоступна для інших. Він став Людиною, щоб показати власними ділами Свою Божественну природу.

Коли Іван Хреститель був ув'язнений, він послав своїх учнів запитати Ісуса, чи справді Він — Месія. Ісус відкрив Себе учням Івана не тільки на словах, які вони чули від Нього, а найбільше - Своїми ділами (див. Матв. 11:1–6).

Діла людини розкривають її характер. Ісус їв з митниками та грішниками, виявляючи до них Божественне співчуття (див. Матв. 9:11–13). Він повністю підпорядкував Своє життя волі Отця (див. Івана 5:19) і зміцнював ці взаємини, спілкуючись із Ним через молитву та дослідження Писання. Христос дотримувався суботи (див. Луки 4:16), любив Своїх ворогів і молився за них (див. Матв. 26:51–53; Луки 23:34). Він перемагав лукавого в спокусах (див. Матв. 4:1–6) і позбавляв його влади, звільняючи одержимих демонами та зцілюючи хворих (див. Марка 1:32–34).

Коли люди бачили, як Ісус творив чудеса, зокрема зцілив двох сліпих, вони усвідомлювали, що Він присвятив Свою унікальну силу на служіння іншим (див. Івана 9:33). Кожна дія Христа розкривала Його Особистість, відображаючи майбутній спосіб життя тих, хто піде за Ним і стане Його Церквою. Усе Його життя було проявом безмежної любові Бога до всього Його творіння. Христос помер на хресті, щоб спасти нас від гріха, і це — найвищий прояв Божественної любові до людства (див. Івана 3:14–16; 1 Івана 4:7–10).

Я ХРИСТІЯНИН

Ісус прийшов, щоб показати, Ким Він є, Своїми словами й ділами. І саме завдяки Його вчинкам і поведінці люди пізнали Його як Сина Божого.

Одного разу, подорожуючи країною, у якій частина населення — мусульмани, а частина — християни, я взяв таксі, щоб дістатися до місця зустрічі. Під час поїздки я запитав водія про його релігійні переконання. Він відповів із широкою усмішкою: «Я мусульманин».

Я розповів йому про своїх друзів-мусульман і згадав, наскільки вони віддані Аллаху. Він запитав про мою релігію, і я відповів, що я християнин, адвентист сьомого дня. Він засміявся й голосно промовив: «У моєму селі багато адвентистів, і вони навіть кращі мусульмани, ніж я. Вони

ходять до своєї мечеті кілька разів на тиждень, проводять суботні богослужіння й роблять добрі діла. Це благочестиві люди, які моляться більше ніж тричі на день. Вони не їдять свинини й не п'ють алкоголю!»

Люди знають нас насамперед з того, як ми живемо (за нашими вчинками), а потім - з того, чого ми навчаємо. Релігія Ісуса — це не просто теологія чи набір інтелектуальних тверджень, це жива істина, яка полонить душу людини. Ця перетворювальна істина здатна кардинально змінювати наші думки, слова та дії.

Еллен Уайт писала: «Христос є нашим Взірцем, досконалим і святим прикладом, даним нам, щоб ми його наслідували.

Ми ніколи не зможемо стати на рівні зі зразком, але ми можемо наслідувати його й уподібнюватися до нього відповідно до своїх здібностей».¹

Така релігія, яку люди бачать завдяки нашим ділам, дає їм змогу почути й дізнатися істину. Вона полягає в тому, щоб чинити так, як це робив Христос.

Запитання для роздумів:

1. Чому Біблія представляє Христа як нашого взірця?
2. Чому нам слід довірити своє життя Ісусові? Щоб бути ідеальними? Щоб Господь прийняв нас? Щоб служити іншим? А може, усе водночас?
3. Як ви думаєте, чи правильно за певних обставин приховати, що ми є адвентистами?

¹ Ellen G. White. *Advent Review and Sabbath Herald*. Feb. 5. 1895.

Анхель Мануель Родрігес, директор Інституту біблійних досліджень при Генеральній Конференції у 2001–2011 роках

Четвер. Зустрічі, які змінюють життя. Клаус Поуп

Християнський спосіб життя і медіа.

Хто ти, мій сину?» (Бут. 27:18). «Цікаво, чи думав Яків, що його батько Ісак запитає його про це? Він, імовірно, сподівався й навіть молився, щоб розмов було якомога менше. Краще би батько мовчки насолоджувався стравою, яку подав йому син, а потім благословив його, і Яків покинув би намет. Просто й без жодних складнощів. Однак, почувши це запитання, Яків мусив відповісти.

Та що він мав сказати? «Я Яків, твій син»? Це було б чесно, але в такий спосіб його батько дізнався би, що його збираються обманути. А як же бажане благословення? Можливо, воно перетвориться на прокляття? Яків вирішив сказати неправду: «Я Ісав перворідний» (в. 19). Він удав із себе свого брата,

щоб отримати благословення. Очевидно, Ісак не був повністю задоволений такою відповіддю й вирішив усе ж таки з'ясувати, хто перед ним. Однак Якову вдалося повністю «перевтілитися» в Ісава, й Ісак благословив його.

БУТИ СПРАВЖНІМ

Кілька років тому я розмовляв з одним із керівників Церкви про використання засобів масової інформації для євангелізації. Він уже майже 20 років був задіяний у медіаслужінні. У розпалі нашої бесіди він сказав: «Як адвентисти сьомого дня, ми завжди були першопрохідцями у використанні новітніх медійних інструментів для євангелізації людей. Щоб ділитися Трьохангельською вісткою зі ще ширшою аудиторією, ми почали практикувати супутникову євангелізацію в дев'яності роки, а через кілька років запустили телеканали. Незабаром ми керуватимемо найбільшою християнською телевізійною мережею у світі.

Використовуючи різні види ЗМІ, ми поширювали й далі поширюємо Добру звістку про люблячого Бога мільйонам людей по всьому світу. Яке величезне благословення! — потім він замислився на мить. — Знаєш, іноді я думаю, чи можемо ми показувати людям красивий і досконалий „світ віри“, який не завжди відповідає тому, ким ми є насправді в повсякденному житті?»

Він знову зробив паузу. «Можливо, ми зосереджені здебільшого на тому, щоб показати, у що нам слід вірити і як ми повинні виявляти свою віру, і в такий спосіб відволікаємо себе від наших недоліків, від того, що нас руйнує? Нам важко зізнатися самим собі та іншим, що ми не такі досконалі, якими б нам хотілося бути, і в нас немає „ідеальної віри“, яку ми демонструємо в ефірі».

На такі запитання кожен повинен відповісти особисто. Ніхто не може дати відповідь за когось іншого. Проте багато хто з нас стикається з такою проблемою, коли починає ділитися своєю вірою. Як спільнота християн, ми хочемо допомогти якомога більшій кількості людей пізнати Бога. Тож виникає спокуса зосередитися на демонстрації ідеальної, а не реальної віри. Чому?

По-перше, кожен хоче мати ідеальну віру.

По-друге, ідеальний приклад справляє більший вплив на людей.¹ Історії про невдачі та вади не такі переконливі, як історії успіху, чи не так?

По-третє, ми вважаємо, що слід відразу навчити людей Божого Закону, універсальних істин і принципів, що не залежать від культури, часу й оточення.²

По-четверте, про що слід розповідати: про Бога, про Його доброту та милосердя, про Його План спасіння чи про себе самих? Ми не хочемо, щоб люди втратили довіру до Бога й відмовилися від своєї віри через нашу недосконалість.

Усе це вагомі та зрозумілі аргументи, щоб демонструвати ідеальну віру й ідеальне життя.

Водночас наше занепокоєння й навіть страх, що люди підуть від Бога, побачивши наші недоліки, можуть спонукати нас приховувати наші менш привабливі якості. І зрештою ми здаємося кращими, ніж є насправді. Можливо, ми дбаємо більше про те, щоб нас побачили в позитивному світлі, ніж про те, що нам потрібно в собі змінити. Наше бажання поділитися своєю вірою зосереджується більше на зовнішній поведінці, ніж на житті й характері, більше на реакції людей, ніж на чесному спілкуванні та реальних зустрічах. Євангелізація через медіа дозволяє нам показати ідеальну віру навіть краще, ніж при особистих зустрічах, тому що засоби масової інформації (телебачення, радіо, соціальні мережі) не орієнтовані на міжособистісні стосунки. Тому ми можемо зберігати дистанцію між добре

висвітленим, яскравим духовним досвідом і реальним досвідом віри, непривабливість якого можна побачити при денному світлі.

ПЕРЕЛОМНИЙ МОМЕНТ

Ми схильні боятися бути відкинутими — і особисто, і як громада християн. Тому зосередження уваги людей на Божій досконалості, Божому Законі, універсальних істинах, вірі та принципах може слугувати для нас зручним приводом чи навіть виправданням, щоб не бачити, не приймати й не ділитися власними недосконалостями. А ви не замислювалися, що саме це може й відштовхувати людей від нас?

Мета евангелізації – переконати інших не в тому, що ми досконалі й гідні, а в тому, що Бог добрий і милосердний. Саме в Ньому люди знаходять прийняття, прощення й життя.

На шляху Якова на схід Бог явився йому як Спаситель і благословив його. Господь зробив це не завдяки заслугам Якова, а незважаючи на те, яким він був. Яків хотів благословення, але не заслуговував на нього; він отримав його завдяки тому, що Бог є любов (див. Бут. 28:10–12).

Ці роздуми є актуальними не тільки для тих, хто служить у медіасфері. У «всесвіті соціальних медіа», в умовах постійного потоку слів, фотографій і кліпів мільярди людей по всьому світу метушаться між двома «я»: реальним та опосередкованим. Ми живемо в ретельно упорядкованих і прикрашених «землях селфі». І все ж таки питання «Хто я?» для багатьох є нагальною проблемою сенсу буття, яку ми повинні розв'язати. Що відображає те, чим ми ділимося в соціальних мережах з усім світом: наше нереальне, відточене, прикрашене «я» чи точнішу й реалістичнішу картину того, ким ми є насправді?

Через 20 років Яків вирішив повернутися додому. З великим страхом і тремтінням він готувався до зустрічі зі своїм братом Ісавом. Уночі несподівано він почав боротися з Незнайомцем, Котрий, як виявилось, не був людиною. У розпал їхньої боротьби Яків сказав: «Не відпущу Тебе, коли не поблагословиш мене». Невже він досі не був упевнений в отриманому благословенні після стількох років?

«Як твоє ймення?» — запитав Незнайомець. Імовірно, Яків був здивований, якщо не приголомшений, що Незнайомець поставив йому те саме запитання, що і його батько

20 років тому: «Хто ти?» Чи вдаватиме Яків знову когось іншого, щоб отримати благословення? Чи цього разу він буде чесним, незалежно від наслідків?

«Яків», — відповів він. Нарешті він наважився бути самим собою — Яків, той, хто наступає на п'яти, обманець, хитрий.

Віра охоплює все наше єство. Для того щоб ділитися своєю вірою й життям повноцінно, необхідно розповідати як про позитивні моменти, так і про негативні, як про успіхи, так і про невдачі, боротьбу та труднощі, любов і страждання. Автори Біблії не боялися показати свою вразливість. Вони відкрито ділилися цілою історією, а не тільки її показними епізодами.

Під час цієї несподіваної зустрічі з Богом Якову довелося зіткнутися також із самим собою. Він вирішив прийняти те, ким він був. Чи наважимося ми йти таким шляхом, роблячи себе уразливими, щоб інші могли побачити нас справжніх? Божа любов, доброта й благодать стали захистом і порятунком для Якова. Бог вірний Своему Слову. Він подбає і про нас.

Запитання для роздумів:

1. Чому так складно бути справжніми й показати, ким ми є в повсякденному житті?
2. Як ми можемо допомагати наступному поколінню адвентистів правильно ставитися до ЗМІ?

¹ Фахівці з маркетингу та реклами щодня доводять, що ідеальні усмішки, ідеальні тіла, ідеальні образи успішно продають усе: зубну пасту, безалкогольні напої, автомобілі та багато іншого.

² Апостол Павло заявляє: «Отже, Закон — святий, і заповідь — свята, праведна та добра» (Римл. 7:12).

Клаус Поуп, генеральний директор Stimme der Hoffnung, європейського медіацентру Церкви АСД в Альсбах-Генляйні, Німеччина

П'ятниця. «Усе Він прегарним зробив свого часу». Джина Волен

Сексуальні стосунки і християнський спосіб життя.

Вона точно не пам'ятала, як це сталося, але все ж таки це сталося. Моніка¹ виросла в адвентистській сім'ї, і вести християнський спосіб життя було для неї природно.

Потім вона познайомилася з Марком, студентом адвентистського коледжу. Вони проводили багато часу разом, часто наодинці, доки все не закінчилося інтимним зв'язком за обоюсторонньою згодою.

Моніка знала, що говорить Біблія про сексуальні стосунки поза шлюбом. Вона часто намагалася заглушити голос совісті, думаючи: «Як же такі приємні моменти можуть бути злом?»

Однак так думають не лише Марк і Моніка. За даними Національного центру статистики охорони здоров'я, у Сполучених Штатах Америки 88,8 % жінок віком від 15 до 44 років і 89,9 % чоловіків віком від 20 до 44 років повідомили, що мали статеві стосунки², середній вік першого сексуального досвіду — 17,3 у жінок і 17 років у чоловіків.³

Безумовно, дошлюбний секс — це один із гріхів, заборонених Писанням. Проте багато хто замислюється над запитанням: як це може бути гріхом, якщо це здається правильним і природним? Який зв'язок між сексуальною поведінкою і християнським способом життя?

БІБЛІЙНИЙ ПРИПИС

У Біблії достатньо згадок про інтимні стосунки та сексуальність, і Святе Письмо є керівництвом у побудові щасливих взаємин. Перші п'ять книг Біблії «регулюють сексуальні стосунки й визначають ролі в родині. Пророчі книги містять метафори, пов'язані зі взаєминами чоловіка та жінки, і попереджають про Божий суд за невірність завіту. Філософсько-поетичні книги Старого Завіту допомагають відрізнити мудру сексуальну поведінку від нерозумної й містять певні образи, які характеризують мудрість. Євангелія розповідають про слова й діла Ісуса, щоб сформувані сексуальну поведінку та звичаї Його послідовників. Послання теж висвітлюють конкретні питання сексуальної поведінки. Об'явлення також містить образи й приписи».⁴

Маючи стільки натхненних джерел, ми можемо дослідити біблійні настанови, дослухатися до попереджень і отримати Божественне благословення.

Бог створив людей з певними статевими особливостями: «Як чоловіка та жінку створив їх» (Бут. 1:27). Адам був створений із земного пороху, а Єва — з ребра Адама; таким чином Господь бажав показати близькість, яка повинна бути між ними.

«І промовив Адам: „Оце тепер вона — кість від костей моїх, і тіло від тіла мого. Вона чоловіковою буде зватися, бо взята вона з чоловіка. Покине тому чоловік свого батька та матір свою, та й пристане до жінки своєї, — і стануть вони одним тілом“. І були вони нагі обоє, Адам та жінка його, і вони не соромились» (Бут. 2:23–25).

Бути «одним тілом» передбачає єднання сердець, розумів і душ двох різних особистостей. Воно охоплює фізичну, розумову, емоційну та духовну єдність відповідно до цілісної сутності людини.

Ісус стверджує, що шлюб повинен бути нерозривним союзом між чоловіком і жінкою (див. Матв. 19:4–6). Цей союз покликаний приносити радість і задоволення. І хоч Біблія говорить про радість сімейної близькості, у ній також детально описані «неправильні прояви сексуальності та їхній негативний вплив на людину й суспільство загалом. Святе Письмо попереджає людей про руйнівну сексуальну поведінку, як от: розпусту, перелюб, гомосексуалізм, інцест і багатоженство».⁵ Оскільки така поведінка суперечить прекрасному задуму Бога щодо людської сексуальності, Біблія застерігає нас від цих гріхів (1 Сол. 4:3–5; Римл. 1:26, 27; 1 Кор. 6:9–11).

СТВОРЕНА БОГОМ ОСОБИСТІТЬ

Сексуальність є невід’ємною частиною нашої особистості. Цей аспект був основним «для особистісної ідентифікації та суспільного життя як за біблійних часів, як і сьогодні».⁶ Розуміння того, хто ми насправді, є основоположним у питанні ставлення до інших і до світу навколо нас. Писання ясно показує, хто ми та як повинні жити.

В Едемському саду Бог дав Своїм дітям два відмінних знаки: (1) суботу, нагадуючи нам, що Він — наш Творець і Господь; (2) нашу індивідуальність, адже ми були створені чоловіками або жінками за образом Божим. Ці два знаки завжди будуть основою людської особистості.

У своїй статті «Sexuality as Something Sacred» Девід Томас зазначає: «Оскільки сексуальні стосунки є інтимною складовою життя, яку потрібно оберігати, то, якщо вона не буде в пошані або буде обділена, людина відчуватиме себе приниженою та скривдженою. Зловживання сексуальними стосунками або зазіхання на них кимось іншим одночасно ображає й завдає шкоди, оскільки зневажається внутрішня святиня життя».⁷

ДОВГОТРИВАЛІ НАСЛІДКИ

Це сталося з Марком і Монікою. Їхній пристрасний роман і незаконний інтимний зв’язок супроводжувалися поривом збудження та чуттєвої насолоди. Однак потім вони відчували провину, смуток, страх, каяття й зрештою розійшлися.

У кожного з них залишилися шрами, які вплинули на їхній внутрішній світ, порушили їхнє самосприйняття та стосунки з іншими. Зцілення відбулося тільки через покаяння й повернення до Бога.

Класичний біблійний приклад невірності можна побачити в історії про Давида й Вірсавію, записаній у 2 Сам. 11. Бог щедро благословляв Давида, і його царство процвітало. Проте через гріхи пожадливості та розпусти, після яких сталося й убивство, Давид упав у прірву смутку, від якого він так і не зміг повністю оговтатися, хоч глибоко розкаявся й отримав Боже прощення (див. Псал. 51:31).

Порівняйте досвід Давида із ситуацією Йосипа, який, зіткнувшись із майже непереборною спокусою, закричав: «Як же я вчиню це велике зло, і згрішу перед Богом?» (Бут. 39:9). Порядність Йосипа, його

чисте сумління й довіра Богові допомогли йому здобути владу в темні часи, на зміну яким прийшли світло виправдання, честь і примирення.

ДОТРИМУЮЧИСЬ БОЖОГО ПЛАНУ

Бог ніколи не хотів, щоб ми відчули на собі негативні наслідки незаконних і неприродних сексуальних стосунків. Він попереджає, що навіть нечисті думки завдають нам шкоди (див. Матв. 5:28), як і порнографія у всіх її проявах (див. Псал. 101:3). «Утікайте від розпусти. Кожний гріх, який тільки чинить людина, є поза тілом. А хто чинить розпусту, той грішить проти власного тіла» (1 Кор. 6:18).

Ось чому Бог у Своїй любові й турботі про нас описав, як найкраще жити, і дав чіткі інструкції, як дбати про найбільш особисту сферу нашого життя. Дотримуючись Його плану, ми стаємо відкритими до тих життєвих задовольень, які Він бажає нам дарувати. Для людей у шлюбі це також радість сексуальної близькості. Однак незалежно від того, самотні чи одружені, ми отримуємо однакове задоволення й запевнення в тому, що ми створені за Божим образом, що в Нього є чудовий і дієвий план для нашого життя й що Він виконає наші найпотаємніші бажання.

Запитання для роздумів:

1. Як пов'язані між собою особистості цілісності і сексуальні стосунки?
2. Який задум Бога щодо сексуального життя людини?

¹ Імена були змінені.

² National Survey of Family Growth. National Center for Health Statistics. Режим доступу: www.cdc.gov/nchs/nsfg/key_statistics/p.htm.

³ Там само. Режим доступу: www.cdc.gov/nchs/nsfg/key_statistics/s.htm#sexualactivity.

⁴ Barry L. Bandstra and Allen D. Verhey, "Sex, Sexuality" *International Standard Bible Encyclopedia*, ed. Geoffrey W. Bromiley, rev. ed. (Grand Rapids: Eerdmans, 1988), vol. 4, p. 429.

⁵ Guidelines for the Seventh-day Adventist Church in Responding to Changing Cultural Attitudes Regarding Homosexual and Other Alternative Sexual Practices, voted April 17, 2014. Режим доступу: <https://tinyurl.com/https-www-adventist-org-arti>.

⁶ Bandstra and Verhey.

⁷ David E. Thomas. "Sexuality as Something Sacred." *Adventist Review*. June 20, 2013. P. 26.

Джина Волен, редактор і менеджер проєктів у президентському відділі Генеральної Конференції Церкви АСД в Сілвер-Спрінгу, Меріленд, США

Друга субота. Живучи в останній час. Еллен Уайт

Християнський спосіб життя і події останнього часу

Бо для всіх людей з'явилася спасаюча Божа благодать; вона навчає нас, щоб відреклися безбожності й світських пожадань, жили чесно, праведно і побожно в теперішньому віці, очікуючи блаженної надії і появи слави великого Бога і Спасителя нашого Ісуса Христа, Який дав Себе за нас, щоб викупити нас від усякого беззаконня, очистити Собі особливий народ, ревний до добрих діл» (Тита 2:11–14).

Цей текст Святого Письма викладає зовсім інший урок, ніж той, якого навчають багато християн, котрі сповідують Євангеліє. Ми покликані тверезо, праведно й благочестиво жити в цьому світі, чекаючи славного з'явлення великого Бога та нашого Спасителя Ісуса Христа.

Деякі не схвалюють моєї діяльності, оскільки я навчаю, що наш обов'язок — очікувати появи Христа на хмарах небесних. Вони кажуть: «Чуючи висловлювання пані Уайт щодо Приходу Христа, люди можуть подумати, що день Господній ось-ось настане; але вона проповідує про це вже 40 років, а Господь досі не приходить».

З таким самим обуренням можна поставитися й до слів Самого Христа. Він сказав устами улюбленого учня: «Так, незабаром приходжу!», — на що Іван відповів: «Так, прийди, Господи Ісусе!» Ісус промовив ці слова як застереження й підбадьорення для Свого народу. Чому ж нам не дослухатися до них? Господь сказав, що саме вірні будуть пильнувати й чекати на Нього...

Точний час Другого приходу Христа не відкритий. Ісус сказав: «Про той же день і годину не знає ніхто». Однак Він вказав на ознаки Свого Приходу, кажучи: «Так і ви, коли все це побачите, знайте, що близько, вже при дверях». Христос наказав Своїм учням: коли з'являться ознаки Його Приходу, «випростайтеся і підійміть свої голови, бо наближається ваше визволення!»

У світлі всього цього апостол написав: «А ви, брати, не в темряві, щоб той день захопив вас, як злодій. Бо ви всі — сини світла й сини дня». Оскільки час Приходу Христа нам невідомий, ми повинні жити «праведно і побожно в теперішньому віці, очікуючи блаженної надії і появи слави великого Бога і Спасителя нашого Ісуса Христа».

Христос віддав Себе за нас, щоб викупити нас від усякого беззаконня, очистити Собі особливий народ, ревний до добрих діл. Послідовники Ісуса повинні мати хриstopодібний характер як Його представники.

У кожного з них є своя робота і місія, яка повинна бути здійснена. Багаті повинні поділитися своїми статками, впливові — своїм впливом, освічені — своєю мудрістю, бідні — своєю чеснотою, якщо хочуть бути корисними працівниками для Бога. Вони повинні перебувати в правильних стосунках із Господом, щоб відображати сйво слави Божої, яке випромінює обличчя Ісуса Христа.

Ми читаємо про групу людей, які вважають, що Прихід Христа відбудеться нескоро, проте для них цей день прийде, як злодій уночі, їх раптово спіткає загибель. Як багато охочих бути заколисаними світською безпекою, але настав час прокинутися від сну. Апостол говорить: «Ми не належимо ні ночі, ні темряві. Тож не спімо, як інші, а пильнуймо та будьмо тверезі!»

Ми повинні пильнувати, щоб розпізнати ознаки часу й попередити людей. У світі багато хто намагається заглушити будь-які застереження, говорячи: «Мир! Мир!», — а миру немає. Проте ми повинні піти протилежним шляхом. Багато людей говорить тим, хто прокинувся від сну: «Не хвилюйтеся, продовжуйте чинити безбожно, продовжуйте вихвалити себе й жити для власної насолоди. День Господній ще далеко».

Хіба Христос не мав наміру попередити, коли сказав: «Так, незабаром приходжу!»? Хіба Він не знав, що Його Церкві потрібно буде пам'ятати про цю урочисту подію? Чи говоритимемо ми разом із кепкунами: «Де обітниця Його приходу? Адже відколи впокоїлися батьки, все залишається так, як від початку творення»? Я не пропоную приєднатися до цієї групи людей, а хочу розбудити людей звісткою про близький прихід Христа.

ВЕЛИКА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Усі, хто знає істину, несуть велику відповідальність перед світом. Вони мають проголосити людям вістку про прийдешній суд. Ці люди покликані бути представниками Христа у світі. Вони не повинні нарікати на своє становище, розповідаючи про свої негаразди та скаржачись на важкий шлях. Їм слід спрямувати свої думки до Бога, відкрити двері свого серця Ісусу, дозволити Йому увійти й перебувати з ними.

Христос повинен запанувати в нашому серці, щоб храм душі міг бути очищений від скверни. Близький Прихід нашого Спасителя має стати нашою реальністю. Найважливіше, що нам слід запитати самих себе: «Що відбувається зараз у моїй душі? Чи хочу я знову й знову проголошувати слова Христа? Чи навчаю я своїх дітей, що вони можуть спасти свої душі, що мир і святість повинні бути частиною їхнього життя? Чи навчаю я їх віддавати все в руки Христа, щоб Він керував ними?»

Нам доручена найважливіша робота, і ми не можемо витратити час на те, щоб пити з розбитих водойм, які не можуть тримати води. Ми повинні без зволікання прийти до Христа, щоб отримати воду життя. Нам слід ретельно вивчати Біблію. Дослідження Слова Божого має надзвичайно важливе значення для нас. Писання здатне зробити нас мудрими для спасіння, але як мало людей знаходить час для дослідження Божого Слова!

Чоловіки та жінки повністю поглинуті справами майже загиблого світу. Вони будують свої надії на нікчемних підставах, пишуть свої імена на піску.

Навіть ті, хто заявляє, що є послідовниками Христа, не дослухаються до Його настанов...

Бог дарує нам Свої рясні благословення, щоб ми насолоджувалися, і Він очікує, що ми принесемо плід для Його слави, але багато хто нехтує цією важливою роботою. Вони не повністю підкоряються Його волі. Багато хто вважає, що роздуми про Бога й про небесне породжують у людях зневіру та песимізм, що дозволяти розуму зосереджуватися на релігійних темах шкідливо для здоров'я.

Коли в юності Бог пролив мені світло на істини Писання, я вирушила проголошувати іншим дорогоцінну звістку про спасіння. Тоді мій брат написав мені: «Благаю тебе, не ганьби нашу сім'ю. Я зроблю все, що хочеш, якщо ти припиниш проповідувати».

«Ганьбити сім'ю! — повторила я. — Хіба я ганьблю свою сім'ю тим, що проповідую Христа розп'ятого! Навіть якби ти віддав мені все золото, яке може вмістити твій будинок, я б не припинила свідчити про Бога. Я не мовчатиму, адже коли Господь відкриває мені Своє світло, Він очікує, що я поширюватиму його серед інших відповідно до своїх здібностей».

Хіба священники та правителі не приходили до апостолів і не наказували їм припинити проповідувати в ім'я Христа? Вони кинули вірних до в'язниці, але ангел Господній прийшов до них і звільнив їх, щоб вони могли сповіщати слова життя іншим. Ця сама місія доручена й нам...»

ІСТИНА В ІСУСІ

Ми повинні показати людям істину такою, якою вона є в Ісусі. Христос прийшов у світ, щоб спасти грішників. Протягом 30 років Він жив тим життям, яким живемо й ми. Ісус зазнав образ, безчестя, докорів, неприйняття та смерті; але Він живий і сьогодні. Христос — живий Спаситель. Він вознісся на небо, щоб заступитися за нас.

Незадовго до розп'яття Він молився, щоб Його учні були єдині з Ним, як Він з Отцем. Чи можливо, щоб грішна людина могла досягнути таких піднесених стосунків із Христом? Цей союз із Богом принесе нашим душам спокій, мир і розраду. Підносячись на небо, Ісус сказав своїм учням: «Але Я істину вам кажу: краще для вас, щоб Я пішов. Бо якщо Я не піду, то Утішитель не прийде до вас. Якщо ж піду, — пошлю Його до вас». Хто не бажає мати Утішителя під час випробувань?..

Розповідайте про любов Христа, говоріть про Його силу, і ви знайдете шлях на небеса вже в цьому світі. Відгукніться на Божий заклик, і ви станете, як напоєний водою сад, ваше здоров'я розквітне негайно, ваше сяйво освітлюватиме темряву, а слава Господня буде вашою нагородою.

Запитання для роздумів:

1. Що означає жити «чесно, праведно і побожно»? У контексті близького повернення Ісуса ми повинні бути відкритішими для світу чи закритішими?
2. Оскільки ми очікуємо повернення Христа, які біблійні уривки можуть навчати нас засвідчувати Його характер іншим людям?

3. Оцініть за шкалою від 1 до 10, наскільки ви впевнені, що будете спасені, якщо Христос повернеться сьогодні? Відповідайте чесно.

Адвентисти сьомого дня вірять, що Еллен Уайт (1827-1915) була наділена біблійним даром пророцтва протягом понад 70 років суспільного служіння. Цей уривок узятий листа, написаного Еллен Уайт, який пі-зніше був опублікований у журналі «Ознаки часу» (24 червня 1889 р.).

Дитячі читання

Перша субота. Вірність у житті християнина

Лінда Мей Лін Кох, керівник Відділу дитячого служіння Генеральної Конференції Церкви АСД

ПАМ'ЯТКОВА ПЕРЛИНА: «Усе Писання богонатхненне й корисне для навчання, для докору, для виправлення, для виховання в праведності». (2 Тим. 3:16).

ДИВНА КНИГА

Кеке пішов до християнської школи, щоб вивчати англійську. Вчителі американці ставилися до нього з добротою та терпінням. Однак на кожному своєму уроці вони використовували якусь дивну чорну книгу.

— Сер, чому ця книга така особлива для вас? — із цікавістю запитав Кеке. — Я ніколи її раніше не бачив.

— Це Біблія, Боже Слово! Вона навчає нас, як чинити правильно, — відповів пастор Томпсон.

— Правда? Тоді я хочу її прочитати. Можливо, вона допоможе мені змінитися й стати хорошим хлопчиком, яким мене хоче бачити моя мама! — вигукнув Кеке з блиском в очах.

Щойно закінчивши виконувати домашнє завдання, Кеке відразу розгорнув дивну чорну книгу, яку взяв почитати в пастора Томпсона.

— Я повинен знати, що там написано, — пробурмотів він собі під носа.

— Припини читати цю чорну книгу, Кеке! — сердито наказала мама. — Не бери собі в голову ідей цих християн. Не забувай: ми буддисти!

— А мені подобається ця книга, тому що в ній багато дивних і цікавих ідей! Вона пропонує бути добрим до ворогів; якщо вдарили в праву щоку, підставити ліву; думати спочатку про інших; не впадати в розпач, коли хтось помер; невпинно молитися. Оце так! Не можу уявити, що скажуть мої друзі! — вигукнув Кеке.

— Що на тебе нашло? — пирхнули товариші Кеке.

— Ти перестав з нами грати, — скаржилися вони. — Ти більше не їси свинини. Тепер жодних непристойних жартів і витівок. Ніяких веселощів!

Через декілька місяців Кеке вирішив зустрітися зі своїм учителем і дещо попросити.

— Пасторе Томпсоне, мені потрібно з вами поговорити. Я вірю в Ісуса, Біблію й в усе, що там написано. Я хочу прийняти хрещення! — рішуче заявив Кеке.

— Слава Богові! — зрадів пастор Томпсон.

ПОМІРКУЙ ПРО ЦЕ:

1. Як Біблія допомогла тобі у твоєму житті: удома й у школі?
2. Які біблійні тексти особливим чином торкаються твого серця?
3. Чи складно тобі читати Біблію регулярно? Чому?
4. Чи важко жити так, як навчає Біблія?

ЗРОБИ!

- Підготуй вірш або пісню про Біблію та її цінності й поділися ними з друзями в церкві та в школі.
- Склади свій план щоденного читання Біблії.

Неділя. ПРОБАЧИТИ ТАТА

ПАМ'ЯТКОВА ПЕРЛИНА: *«Вибачаючи і прощаючи одне одному, коли хто проти кого має якусь скаргу. Як Христос простив вам, так само й ви робіть» (Колос. 3:13).*

Джуні готувався до сну, коли почув важкі кроки батька: він підіймався сходами. Хлопчик почав тремтіти від страху й швидко заліз під ліжко. Раптом він відчув, як чийсь сильні руки витягують його звідти.

— Допоможіть! Допоможіть! — голосно кричав Джуні, намагаючись вибратися з батькових рук. — Не бий мене! Прошу, не бий мене!

Перш ніж Джуні втік, батько встиг його вдарити.

— Не думай, що тобі вдасться далеко від мене втекти! Ха-ха-ха! Ти такий самий, як твоя мати! Погана жінка! Погана! — закричав батько, звалившись на підлогу, адже був дуже п'яним, щоб утриматися на ногах. — Ти поганий! Поганий хлопчик!

Наступного дня, коли тато протверезів, йому було соромно за вчорашній випадок. Він уже заспокоївся, але Джуні був таким наляканим, що навіть не наближався до батька.

Уже протягом двох років після смерті дружини батько Джуні напивався до нестями.

Він думав, що може втамувати біль втрати, але алкоголь ніяк не допомагав. Навпаки, тепер він бив Джуні щовечора. Бідний хлопчик!

— Дідусю, бабусю, будь ласка, дозвольте мені залишитися у вас, — благав Джуні. — Я так більше не можу. Він скоро вб'є мене!

— Бідолашний хлопчик, ми повинні забрати тебе від батька, — рішуче заявили дідусь і бабуся.

Джуні був радий тому, що провів свої підліткові роки з дідусем і бабусею. Більше не було жодних побоїв! Ніякого страху! Жодних ран і синців!

Минули роки, Джуні закінчив коледж. Якось його бабуся та дідусь звернулися до нього з проханням.

— Джуні, ми не говорили тобі раніше. Твій тато потрапив до в'язниці, а зараз він дуже хворий. Чи не хочеш ти провідати його? — із серйозними обличчями запитали вони.

— Що? Ви хочете, щоб я відвідав його? Нізащо! У мене немає батька, я не хочу такого батька, як він, — сердито відповів Джуні.

— Не важливо, що він зробив, він усе одно залишається твоїм татом. Він почав пити тільки тоді, коли померла твоя мама, — по-доброму пояснив дідусь. — Пробач йому.

— Ми молитимемося за тебе, щоб Бог допоміг тобі пробачити, — сказала бабуся з надією, тримаючи Біблію в руці.

Після кількох місяців боротьби із собою Джуні нарешті зважився на побачення з батьком у в'язниці. Зустрівшись, батько і син обійнялися зі сльозами на очах.

— Мені так шкода, синку, що я заподіяв тобі стільки болю! — плакав батько.

— Я пробачаю тобі, тату!

Я пробачаю тобі! — повторював Джуні, і сльози котилися по його обличчю.

Це було воістину радісне возз'єднання сім'ї. Навчитися пробачати можна тільки завдяки Ісусу Христу.

ПОМІРКУЙ ПРО ЦЕ:

1. Що Ісус мав на увазі, коли сказав, що ми повинні прощати «до сімдесяти разів по сім» (Матв. 18:21, 22)?
2. Чому прощення приносить нам користь і добро навіть тоді, коли прощати нелегко?

ЗРОБИ!

- Молися за тих друзів і однокласників, які дошкуляють тобі в школі. Так ти навчишся їх любити.
- Напиши слова підбадьорення тому, хто тобі не дуже подобається.

Понеділок. МАЛЕНЬКИЙ МІСІОНЕР ХРИСТА.

ПАМ'ЯТКОВА ПЕРЛИНА: «Плід же Духа — любов, радість, мир, довготерпіння, ласкавість, доброта, віра, лагідність, стриманість. На таких немає Закону!» (Гал. 5:22, 23).

— Мамо, біля нас живе так багато дітей, які ще не знають Ісуса, — зітхнула Оленка. — Що я можу зробити для них? Адже Ісус любить усіх дітей на світі, — запитала вона з натхненням.

— Це чудова ідея! — сказала мама. — Що ти пропонуєш?

— Я щойно отримала свій «Промовистий наплічник» («Промовистий наплічник» — це проект, створений Інтер-Американським дивізіоном. Докладніше за посиланням: www.interamerica.org/project/the-talking-backpack/). Я можу організувати Малу групу й ділитися з дітьми Доброю звісткою. Я вивчу з ними пісеньки про Ісуса й розповім їм історії з Біблії, — раділа Оленка. — Можемо почати просто зараз. Я скажу друзям, щоб вони приходили в гості щоп'ятниці ввечері.

Оленка запросила близьку подругу, вона покликала своїх друзів, а ті — своїх. На першу зустріч до будинку Оленки прийшло 12 дітей. Вона розповіла їм біблійні історії та роздала кожному значок з написом «Ісус любить тебе». Оленка допомогла мамі спекти печиво для дітей. Яку радість і насагу відчувала дівчинка!

— О мамо, щотижня до нас приходять так багато дітей. Я вже збилася з ліку, але вони точно люблять біблійні історії про Ісуса. Я молитимуся, щоб одного разу Ісус став для них близьким Другом, — радісно вигукнула Оленка.

Через рік після створення Малої групи, кілька її друзів прийняли Ісуса як особистого Спасителя й уклали завіт з Богом. Серце Оленки наповнилося неймовірною радістю!

ПОМІРКУЙ ПРО ЦЕ:

1. Який плід Святого Духа тобі найважче практикувати в житті? Чому?
2. У сучасному світі насильства, страху й зла чи можеш ти зберегти мир у своєму серці? Знайди один біблійний текст про те, як можна здобути мир.
3. Чи можливо любити ворога або того, хто тебе образив? Чому так і чому ні?

ЗРОБИ!

- Обговори з батьками або вчителем Суботньої школи один або два проєкти, які ти можеш реалізувати, щоб виявити любов і доброту до тих, кому в житті пощастило менше.
- Молися за тих дітей, чії батьки перебувають у в'язниці. Дізнайся імена кількох із цих сімей і надішли їм листівки для підбадьорення.

Вівторок. СПЛЮХА.

ПАМ'ЯТКОВА ПЕРЛИНА: «Хіба не знаєте, що ви храм Божий і що Божий Дух живе в вас? Якщо хто нищить Божий храм, того знищить Бог, адже Божий храм святий, а ним є ви» (1 Кор. 3:16, 17).

— Катріно Фостер, ти знаєш, котра година? Лягай спати негайно! — звеліла мама.

— Ще трохи — і я лягаю, мені просто потрібно закінчити проєкт. Не хвилюйся. Зі мною все буде гаразд, — запевняла маму Катріна.

— О люба, я хвилююся. Ти шкодиш своєму здоров'ю! — з тривогою в голосі сказала мама.

— Я почуваюся чудово, — відповіла Катріна.

— Хіба ти не могла взятися за свій проєкт раніше? У тебе багато вільного часу після обіду, але ти витрачаєш його на Instagram і листування з друзями, — нетерпляче обурилася мама.

— Усе гаразд, мамо! Мами завжди хвилюються без причини! — пирхнула Катріна.

Минали тижні, і Катріна почала засинати на уроках. За один тиждень вона заснула чотири рази.

Пані Буше, її вчителька, занепокоїлася.

— Пані Фостер, вам справді потрібно простежити, скільки годин спить Катріна, — сказала вчителька мамі Катріни. — Вона засинала чотири рази лише цього тижня! Була постійно невдоволеною, буркотливою й часто грубо відповідала однокласникам.

— Добре, я спробую щось зробити, — запевнила вчительку мама.

— Катріно, я дуже розчарована тим, що говорила про тебе вчителька, — сумно сказала мама. — Ти ж знаєш, що твоє тіло — храм Бога? Якщо ти руйнуватимеш його, приділяючи сну лише 3–4 години на добу, то втрадиш енергію та здатність ясно мислити.

— Вибач, мамо. Я спробую лягати раніше. Будь ласка, молися за мене, — благала Катріна.

— Так, нам потрібно попросити Ісуса допомоги, щоб навчитися правильно планувати свій день. Ти можеш спочатку виконати свої домашні завдання, а потім у тебе ще залишиться час для спілкування з друзями. Я забиратиму твій телефон щовечора перед сном, — твердо сказала мама.

— Ні, тільки не це! — вигукнула Катріна. — Напевно, у мене немає вибору, так?

— Ти маєш рацію! — з усмішкою відповіла мама.

ПОМІРКУЙ ПРО ЦЕ:

1. Чому Павло сказав, що наше тіло — це храм Божий (1 Кор. 3)?
2. Чому недосипання шкідливе для нашого організму?
3. Чому Бог дбає про здоров'я своїх дітей?

ЗРОБИ!

- Склади щоденний графік своїх справ після школи й дотримуйся його.
- З допомогою батьків склади меню з поживних продуктів на тиждень.

Середа. РУКИ ІСУСА.

ПАМ'ЯТКОВА ПЕРЛИНА: «Той у відповідь сказав: Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією силою своєю, і всією думкою своєю, і ближнього свого, як самого себе» (Луки 10:27).

— Мамо, а ми можемо приготувати їжу для безпритульних дітей, яких бачили на вулицях біля нашої церкви? — запитали сестри-близнючки Ларіні й Саріні.

— Чудова ідея, дівчатка! Однак скільки ж грошей нам знадобиться, щоб нагодувати кожную дитину? — задумливо запитала мама.

— Можна попросити кожного члена церкви принести якісь продукти. Ми впевнені, вони теж захочуть допомогти, — одночасно заговорили дівчатка.

— Хіба не до цього закликав нас Ісус? У якому біблійному тексті Він говорить, що потрібно допомагати іншим? — запитала Ларіні.

— У Євангелії від Матвія Ісус сказав: якщо ми допомагаємо комусь, ділячись їжею з бідними, відвідуючи людей у в'язниці й молячись за них, ми робимо це для Нього Самого. Ісус — наш найкращий приклад у служінні іншим, — пояснив тато.

Протягом наступних двох днів Ларіні й Саріні телефонували членам церкви й просили їх поділитися овочами та фруктами для їхнього особливого проєкту.

— Пане Джане, чи не могли б ви принести із собою якісь овочі й інші продукти наступної суботи, щоб ми могли приготувати їжу й нагодувати дітей? — запитали сестрички, зателефонувавши одному старшому служителю.

— Це чудова ідея, дівчатка! Буду радий підтримати ваш задум. Я попрошу мою дружину теж допомогти вам із цим, — запропонував служитель.

Коли настала неділя, Ларіні й Саріні з допомогою мами, пані Джан та кількох інших жінок із церкви приготували вісім великих каструль супу. Тато, диякони церкви й інші чоловіки допомогли перевезти все в парк, де й відбулася зустріч із дітьми-безхатченками. Який це був насичений день!

— Дякуємо, Ісусе, що допоміг нам. Тільки уявити: ми нагодували 80 голодних дітей! — вигукнули сестри-близнючки, широко усміхаючись. — Ми хочемо бути такими, як Ісус!

ПОМІРКУЙ ПРО ЦЕ:

1. Прочитай Матв. 25:31–41 і подумай, чому іноді складно наслідувати приклад Ісуса в служінні іншим.
2. У контексті притчі про доброго самарянина (Луки 10:25–37) як ми можемо стати сучасними самарянами?

ЗРОБИ!

- Подумай зі своїми батьками або вчителем Суботньої школи про проєкт, який ви могли б реалізувати, щоб послужити у своїй громаді, як Ісус.
- Знайди двох-трьох друзів і разом помоліться за різні групи людей та сім'ї.

Четвер. СВДЧЕННЯ БРАЯНА.

ПАМ'ЯТКОВА ПЕРЛИНА: «Отже, коли їсте, коли п'єте чи щось інше робите, все робіть на славу Божу» (1 Кор. 10:31).

— Агов, друзі, ви бачили останню частину «Гаррі Поттера»? — схвильовано запитав Зак. — Дивно, як ці чудернацькі істоти можуть літати!

— А як вони називаються? — одночасно вигукнули Джеймі та Джині. — Може, нам теж варто переглянути?

— Думаю, ми повинні бути обережні з тим, що дивимося, — застеріг своїх друзів Браян. — Істоти, які літають і роблять фантастичні трюки, нереальні.

— Це ж просто для веселощів і задоволення. Адже нам потрібно якимось розвивати свою уяву, чи не так? — підморгнув Зак.

— Твоя мама заборонила тобі дивитися такі фільми? — із цікавістю запитала Джині.

— Так, але не тільки мама. Так навчає Біблія! — упевнено пояснив Браян. — Якщо ми будемо наповнювати свій розум вигаданими історіями про відьом і чарівників, то незабаром повіримо в них більше, ніж у силу Ісуса.

— Думаю, Браян має рацію! У Посланні до коринтян Павло сказав, що все, на що ми дивимося, читаємо або робимо, ми повинні робити так, щоб прославити Ісуса, — погодився Джеймі.

— Я знаю, друзі, — Зак теж кивнув на знак згоди. — Ці фантастичні фільми затягують, і ви вже не зможете припинити їх дивитися.

— У такому разі давайте помолимося одне за одного, щоб ми прийняли рішення читати лише корисні книги, дивитися лише змістовні фільми та грати лише в розвивальні комп'ютерні ігри на славу Ісуса! — сказали в унісон четверо друзів.

ПОМІРКУЙ ПРО ЦЕ:

1. Що означає «все робить на славу Божу» (1 Кор. 10:31)? Чи можеш ти навести приклад?
2. Чи легко вести християнський спосіб життя, живучи у своєму будинку, навчаючись у школі або відвідуючи свою церкву?
3. Що мав на увазі апостол Павло, коли просив нас зодягнутися у «всю Божу зброю» (Ефес. 6:10–18)?

ЗРОБИ!

- Організуй день прибирання у своїй кімнаті. Позбудься всіх відео, книг, компакт-дисків та інших речей, які не сприяють духовному зростанню.
- Разом із двома або трьома друзями складіть список корисних відеоігор, книг і телепередач. Потім молись разом і просить Бога допомогти вам завжди робити мудрий вибір.

П'ятниця. ОЧИСТЬТЕ РОЗУМ.

ПАМ'ЯТКОВА ПЕРЛИНА: «Тому умертвіть ваші земні члени: розпусту, нечистоту, пристрасть, потяг до зла і жадобу до наживи, що є ідолослужінням» (Колос. 3:5).

Тато й мама вже збирали всю сім'ю на вечірнє сімейне богослужіння, коли помітили, що Реймонд досі сидів за комп'ютером.

— Рею, хіба ти не знаєш, котра година? — запитала мама нетерпляче. — Ми всі на тебе чекаємо.

— Добре-добре, я йду, — сказав Рей.

Коли сімейне богослужіння закінчилося, тато попросив дітей залишитися, він мав сказати їм дещо важливе.

— Що трапилося, Рею? Бачу, ти проводиш занадто багато часу за комп'ютером, — запитав тато свого сина-підлітка.

— Можливо, він дивиться на оголених дівчат, — висловила припущення молодша сестра Джоні. — Ось чому наші вчителі попереджають нас про небезпеку порнографії!

— Гаразд, Рею та Джоні. Поговорімо про це, щоб ви зрозуміли, що таке порно й чому це небезпечно. Ви знаєте, що таке порнографія? — серйозно запитав тато. Це фотографії чи відео людей, які майже або взагалі без одягу. Там показують дії, які можуть відбуватися тільки наодинці між чоловіком та дружиною. Ці люди роблять це перед камерами, щоб заробити гроші.

— Яка ганьба! — вигукнула Джоні.

— А ви знаєте, чому це небезпечно для дітей? — продовжив тато. — Тому що це не відображає справжньої любові та близькості. У вас формується хибний погляд на стосунки між чоловіком та жінкою, і це може завадити вам потім створити свою сім'ю. Порнографія розглядає жінок і чоловіків як об'єкти для задоволення потреб. Якщо ви дивитесь на такі фото, то стаєте залежними від них, як від наркотиків.

— Я не знав, що це так небезпечно, тату, — сказав Рей. — Я думав, що це просто фото.

— А ви знаєте, що Павло радив нам думати тільки про те, що істинне, чесне, справедливе і чисте? — тато нагадав дітям вірш Филп. 4:8. — Однак диявол прагне спокусити всіх, зокрема й дітей, щоб вони витрачали час на те, що нечисте.

— Спасибі, що розповів нам, тату. Будь ласка, молися, аби ми були достатньо сильні, щоб відвертати погляд від усього ганебного, — сказав Рей.

ПОМІРКУЙ ПРО ЦЕ:

1. Досліди Марка 9:47. Чи справді Ісус мав на увазі, що ми повинні вирвати око, якщо воно спокушає нас дивитися облудливі фото? Що Він насправді говорив про те, як нам потрібно жити?
2. З якими спокусами ти стикаєшся в питанні сексуальності? Як ти можеш побороти їх, щоб вести переможний християнський спосіб життя?

ЗРОБИ!

- Підготуй промову або напиши есе, щоб розповісти однокласникам про небезпеку порнографії (попрацюй над цим зі своїм учителем).
- Візьми декілька хороших книг, що розповідають про здорову християнську сексуальність, і прочитай їх. Подумай, як ці книги можуть допомогти відповісти на запитання про сексуальність. Обговори це зі своїми батьками.

Друга субота. ЗНОВУ ЖИВИЙ.

ПАМ'ЯТКОВА ПЕРЛИНА: «Ось Він іде з хмарами! І побачить Його кожне око, і ті, що Його прокололи; і голоситимуть за Ним усі племена землі. Так, амінь!» (Об'явл. 1:7).

— Мамо, дідусь Карлоса дуже хворий, рідні думають, що він проживе ще не більше ніж два дні, — із сумом сказав Пауло.

— Так, синку, смерть — жахливе явище, — тихо мовила мама. — Так сумно втрачати близьких.

— Я бачу, як Карлос і Белен постійно плачуть, коли говорять про свого дідуся...

— Не сумуй. Адже для всіх нас є надія! — підбадьорила мама сина. — Розкажи про це своїм друзям.

— Яка надія може бути, коли людина помирає? — запитав Пауло спантеличено.

— Біблія говорить нам, що Ісус знову прийде, щоб воскресити тих, хто впокоївся в Ньому! — з утіхою сказала мама. — Прочитаймо 1 Сол. 4:16, 17, щоб більше дізнатися про цю чудову обітницю.

— Дуже добре, мамо! — вигукнув Пауло. — Я хочу поділитися цією надією з Карлосом і Белен.

— Ого, тут ідеться про те, що померлі в Христі воскреснуть першими, а ті, хто ще живий, будуть підхоплені на хмари, щоб зустріти Ісуса! — схвильовано промовив Пауло. — Тоді Карлосу й Белен більше не доведеться плакати!

— Обов'язково поділися цієї чудовою новиною зі своїми друзями завтра, — заохотила сина мама.

ПОМІРКУЙ ПРО ЦЕ:

1. Порівняй біблійні тексти 1 Сол. 4:16, 17 з 1 Кор. 15:51, 52 та Івана 5:28, 29. Чому Другий прихід Ісуса в контексті смерті відіграє для нас велику роль? Чи буде ця обітниця виконана для тих, хто не вірить у Нього?
2. Яке попередження дане в Євангелії від Луки 21:34–36 щодо того, як нам потрібно жити в ці останні дні перед Приходом Ісуса?

ЗРОБИ!

- Моліться разом з батьками і/або двома друзями за тих, хто втратив близьких, щоб вони повірили в обітницю Ісуса про те, що зможуть побачитися знову.
- Підготуй 5–6 листівок і напиши на них біблійні тексти, які дарують надію на воскресіння під час Другого приходу Ісуса. Поділися ними з тими, хто втратив близьких.